

U S N E S E N Í

Okresní soud v Kladně rozhodl dne 26. března 2021 v trestní věci **odsouzeného J. D.**, nar. [REDACTED], t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Vinařice, o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, t a k t o:

Podle § 88 odst. 1 trestního zákoníku se žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody z rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 10.8.2016, sp.zn. 4 T 34/2015, z a m í t á.

O d ů v o d n ě n í:

Odsouzený podal u zdejšího soudu žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který vykonává ve Věznici Vinařice na základě shora uvedených rozhodnutí. Konec trestu připadá na den 13. 10. 2023 a lhůta potřebná k podmíněnému propuštění (výkon poloviny uloženého trestu) uplynula dne 13. 5. 2020.

Dle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Z provedených důkazů má soud za prokázané, že odsouzený nesplnil všechny zákonné podmínky, jejichž splnění je nezbytné k rozhodnutí o podmíněném propuštění. Je nepochybné, že si odsouzený splnil podmínku časovou, když vykonal potřebnou délku trestu, v daném případě 1/2 uloženého trestu odnětí svobody. Je nepochybné, že odsouzený splnil i druhou podmínku, tedy že prokázal svým chováním a plněním svých povinností patřičné polepšení. Dle názoru soudu však nebyla splněna nejdůležitější podmínka, to je, že lze očekávat vedení řádného života odsouzeným v budoucnu po podmíněném propuštění.

Při hodnocení chování a plnění povinností odsouzeného, respektive při hodnocení potřebného polepšení soud vycházel především z hodnocení odsouzeného v průběhu výkonu trestu odnětí svobody. Z hodnocení se podává, že odsouzený je naprosto bezproblémový vězeň. Jeho chování je v souladu se zásadami slušného chování, je zařazen v I. prostupné skupině vnitřní diferenciaci a během výkonu trestu byl celkem 10x kázeňsky odměněn. Jak již soud uváděl shora, odsouzený svým chováním v průběhu výkonu trestu a plněním si povinností skutečně prokázal patřičné polepšení a soud nemá k jeho chování ve věznici žádné připomínky, ba naopak hodnocení odsouzeného je třeba vyzdvihnout.

Smysl podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody však není v tom, aby za dobré chování, případně za dobrou práci ve výkonu trestu byl pachatel automaticky propuštěn po odpykání stanovené doby na svobodu bez zřetele na to, jaká je prognóza jeho dalšího chování.

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Šrajčarová.

Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je totiž na místě jen tehdy, jestliže vzhledem ke všem okolnostem, které mohou mít v tomto směru význam, je odůvodněn předpoklad, že odsouzený povede i na svobodě řádný život a že tu není pro společnost příliš velké riziko jeho recidivy.

Hlavním a zároveň jediným důvodem pro zamítnutí žádosti odsouzeného je obava soudu, že by se odsouzený po podmíněném propuštění dopouštěl další trestné činnosti, tedy že by nevedl řádný život. K tomuto závěru dospěl soud s ohledem na skutečnost, že se odsouzený při pobytu na svobodě opakovaně dopouštěl trestné činnosti. V rejstříku trestů má celkem 3 záznamy, nicméně jedná se o záznamy závažné. V současné době je podruhé ve výkonu trestu odnětí svobody. Ačkoliv byl tedy vůči odsouzenému v minulosti nejpřísnější trest již užit, neodradilo jej to od páčání další trestné činnosti. Je tedy zřejmé, že odsouzený je schopen opakovaně spáchat závažný trestný čin, přestože již byl za takový trestný čin v minulosti potrestán. Uložené tresty tak pro něj nejsou dostatečným ponaučením, ani motivací k vedení řádného života. Výše uvedenou obavu soudu navíc umocňuje významný fakt, který soud nemohl nechat bez povšimnutí, a to že odsouzený již byl v minulosti z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn (a to pro totožnou trestnou činnost) rozhodnutím Okresního soudu Louny ze dne 22. 12. 2004, sp. zn. 1PP 521/2004. Je patrné, že tento výjimečný postup soudu již jednou ponechal odsouzeného chladným a neměl na něj očekávatelný výchovný vliv, a tak jeho nynější opětovné užití prakticky nepřichází v úvahu. K jeho situaci po konci výkonu trestu pak soud dodává, že je více než složitá, neboť odsouzený je osobou, která má dluhy ve výši cca 750.000,- Kč. S přihlédnutím ke skutečnosti, že se opakovaně dopouštěl majetkové trestné činnosti, aby vyřešil právě svoji složitou finanční situaci, jsou jeho vysoké dluhy alarmující a zvyšují riziko recidivy. Nad rámec shora uvedeného je třeba ještě podotknout, že v současné době probíhá na území Slovenské republiky další trestní řízení, v jehož rámci byl vydán evropský zatýkácí rozkaz.

S ohledem na shora uvedené pak míru rizika nesnižuje ani zajištěné zaměstnání a ubytování, a proto soud dospěl k závěru, že riziko recidivy je příliš vysoké, není splněna třetí podmínka, a proto žádost odsouzeného zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů od jeho vyhlášení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

V Kladně dne 26. března 2021

Mgr. Štěpán Jirounek v.r.
předseda senátu